

Je hebt decors ontworpen op allerlei schaal. Wat bepaalt je keuze voor het ene of andere project ?

"Verschillende dingen. Het begint altijd bij het aanbod. Als het aanbod groot genoeg is, kan je kiezen voor datgene waarin je persoonlijk kan groeien. Maar er is ook het financiële aspect : het is anders een decor te maken met een budget van 2 miljoen of met een budget van 200 000 fr. Ik vind het voor mezelf belangrijker om zowel voor het laboratoriumwerk van de marge als voor de mastodont-theaters te ontwerpen. Die spanning is interessant. Daartussenin is het meestal modderen : kleine groepen met drempelsubsidies die eigenlijk groot willen zijn, maar daar de financiële middelen niet voor hebben. Dit jaar heb ik b.v. met Jos Verbist in La Salamandre gewerkt, een gezelschap dat over een groot professioneel apparaat beschikt.

Het is dan moeilijk om met dezelfde combinatie terug naar Arca te gaan, waar in feite een net zo professioneel decor als in Salamandre wordt gevraagd, maar waar de technische en financiële infrastructuur gewoon aanmerkelijk lager ligt als in Frankrijk. Op dat moment ben je niet alleen de ontwerper van het decor maar eigenlijk een veredeld techniekier en sta je gewoon mee stellingen te bouwen. Ik geef liever gratis advies aan beginprojecten en tracht me verder te profileren als ontwerper op grote schaal."

"Ik kies ook eerder voor mensen dan voor theaters, eerder voor Beuckelaers-Hus dan voor de KVS. Een verlanglijstje van stukken heb ik niet. En de ruimte is natuurlijk belangrijk : met produkties die niet moeten reizen, kan je je meer permitteren. Zo heb ik nu al drie keer op rij een scenografie ontworpen voor het Grand Théâtre in Groningen, dat is zo'n fascinerende

ruimte. Laag gesubsidieerd maar een fantastische ploeg mensen. Ik heb er een abonnement."

Hoe verloopt het werkproces ?

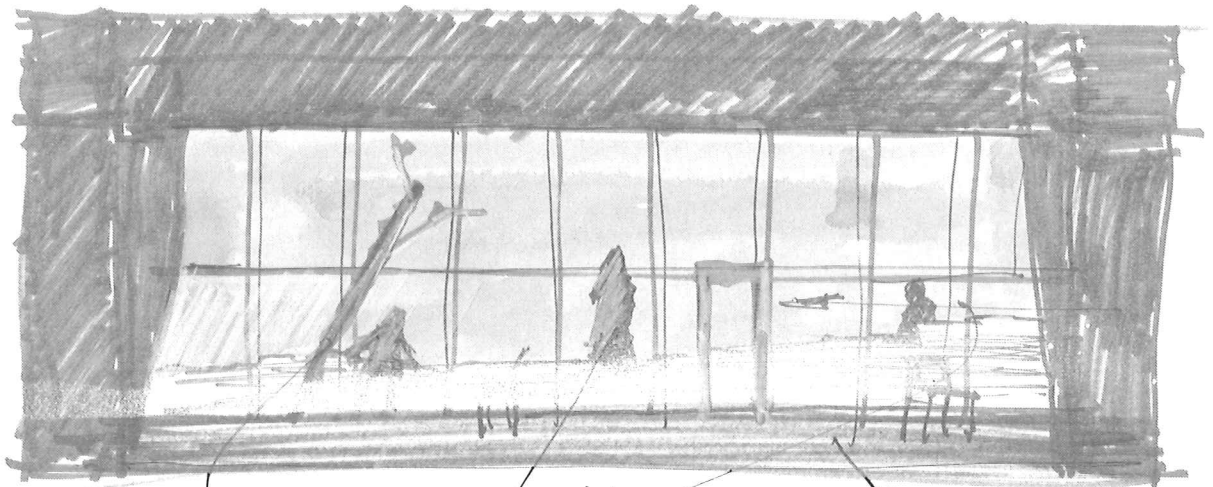
" Meestal lees ik eerst vrij vluchtig de tekst en praat met de regisseur over visie en opvattingen. Ik neem tijd om na te denken en begin te schetsen, maak tekeningen of een maquette omdat dat nog duidelijker werkt naar een regisseur toe. Soms ontstaan er directe beelden op basis van de lectuur, soms gaat het erg associatief. Ik werk heel intuïtief. Ik werk dan een aantal keuzes uit die ik voorleg. Ik ga eigenlijk het liefst mijn gang, heel autonoom, dat werkt het best."

Vallende doekjes

"Er zijn drie soorten regisseurs. Zij die niets van scenografie afweten,

Het Huis van Bernarda Alba (KVS)

*Lege scène met alleen de wand en veel oude pit aan de horizon
want gebomden.*

→ Room voor zelfmoord

* Silhouetten.

* Vloer 22mm.
(multiplex, betonplex.)

*lege scène. Rouwstoet loopt achter de muur langs.
Voor het huizen glas en kanten figuranten
Constant in een gepieerde rode huizen glas.*

*blauwe steen
Rouwmin imitatie
leek*